

(Kort bemærkning).

Aase D. Madsen (DF):

Nu taler ministeren om afgiftsudligningen, men hvorfor kan man ikke følge den vej, man har gjort før, med hjælpepakker, hvor man tager noget fra DONG, og man finder noget i statskassen? Når man nu har ferniseret sig op i hjørnet, hvorfor kan man så ikke lave den i form af hjælpepakker i stedet for at smøre afgiftsforhøjelser af på de centrale varmebyer? Det kan jeg ikke fatte. Men jeg håber, ministeren kommer op og kan svare mig på det, jeg ikke kan forstå.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):
Jeg vil gerne lige have støjen dæmpet.

(Kort bemærkning).

Peter Hansen-Nord (V):

Ja, det bliver jo noget af en retorisk øvelse efterhånden at blive ved at fortælle ministeren, at el-liberalisering, gasliberalisering jo ikke er noget, der har rod i ministerens bagland, og at der selvfølgelig har været nogle, der har måttet skubbe det her i gang.

Naturligvis er vi utrolig stolte af det, men jeg er nødt til at gentage over for ministeren, at vi i Venstre gerne vil være på forkant med udviklingen. Vi vil gerne sikre os, at de problemstillinger, som ministeren hver dag kan konstatere og læse om i pressen med den ene og den anden indgangsvinkel, er noget, vi tager fat på i god tid, så vi får dem løst, inden de bliver problemer. For det er jo kendetegnet for regeringen, at man bare lader det ligge, indtil problemerne bliver for store, og så kommer vi løbende og skal hjælpe regeringen med at få rettet disse ting op.

Vi er meget stolte af det, der er blevet lavet, og vi gør, hvad vi kan, for at få det til at se fornuftigt ud. Jeg håber, ministeren er af samme opfattelse.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Se, det var jo et godt resultat af denne debat. Venstre er stolte af energireformaftalen. Det var det, man skulle have startet hele diskussionen med: stolthed over det, man selv har gjort, et dagværk, der er leveret. Det skulle man have startet med. Så tror jeg, vi havde undgået meget af det andet. Og så skulle man læse aftalen, når det drejer sig om Kyoto-protokollen. Den er fuldstændig krystalklar. Indgåede aftaler gør man klogt i bare at overholde og ikke sætte spørgsmålstejn ved.

Til gengæld vil jeg gerne kvittere for én ting, hr. Hansen-Nord sagde, og det er, at når der er tekniske problemer, så er det en stor fordel for os alle sammen, hvad enten det gælder et regeringsparti eller et oppositionsparti, der er en del af aftalen, at vi med det samme mødes og prøver at løse problemerne. Det har vi gjort.

Jeg vil gerne give et eksempel til fru Aase D. Madsen. Det er et svar til hende. (*Fru Aase D. Madsen begærer ordet*). Der er ingen grund til at bede om ordet, før jeg har svaret, vel?

Det kan godt være, at svaret er utilfredsstillende, men netop barmarksværkerne er en glimrende illustration af det, jeg netop har sagt til hr. Peter Hansen-Nord om, hvordan vi samarbejder i forligskredsen. Barmarksværkerne har haft masser af vanskeligheder, tekniske, de har haft svært ved at få tilslutning nok. Nogle steder har regnskaberne måske været lovlig optimistiske baseret på prospekter, entreprenørerne har lagt frem for folk osv. Men det er gået godt, så længe gaspriserne var lave, og elafregningsprisen var høj.

Så steg gaspriserne sammen med de almindelige oliepriser, og så tog vi faktisk affære i forligskredsen. Vi fandt for statens vedkommende 250 mio. kr., og gasselskaberne fandt 120 mio. kr.; vi fandt tilsammen 370 mio. kr. Når man tænker sig, at der er 17.000 varmemeforbrugere, så er det altså en støtte kontant på godt 20.000 kr. pr. varmemeforbruger. Gl. Rye, som jeg nævnte før, har fået 5 mio. kr. alene.

Derudover hævdede vi elafregningsprisen med 2-3 øre i gennemsnit. DONG gav et tilbud om lave gaspriser, og rosinen i pølseenden skulle så have været ligestilling mellem de varmekunder, der findes i de centrale kraftvarmeområder, og dem, der er ude i de decentrale områder, ikke mindst i barmarksværkernes kundekreds. Og det ville have givet barmarksværkernes kundekreds en højst retfærdig tiltrængt lempelse på 1.500 kr. Men hvad skete der?

Og De Konservative, der har været bekymrede, overvandt sig selv. De overvandt sig selv. Det har ikke været nemt. Det har ikke været nemt. Der er ikke noget så vanskeligt i politik som at overvinde selvskabte vanskeligheder. Det er ikke nemt.

Men hvad skete der så, efter at Venstre havde forhandlet det hele på plads og folk sad derude og virkelig trængte til de 1.500 kr.? Hvad skete der så i Venstres gruppe? Så gik der splinter i det hele, så så man fælder, spørgsmål ved højlys dag.